ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו. פי' בקונטרס כיון דהיכא דקיימינן לטעמא כל כמה דיהיב טעמא לא בטל כי ליכא למיקס נמי למאי מזלזלין בהיסורא למיהדר לבטלן נימא רואין אילו היה מין ושאינו מין רואין אותו ואי לא רואין אותו לית ליה ואפילו הכי אמרת מין במינו בטל מן התורה [יא] ואע"ג דאילו היה ניתן היה בטל [יב] מינו טעם: הג"ה. ומ"ש ד"ה שהזכיר בקונטרס אזלוז [א] היסור נמי מקשה מדרבנן דהא מתניתין לפרש שמקשה מדרבנן דהא מתניתין היא וכולה שמעתין כן: **לא רואין אותו אילו הוא מים.** כלומר הלכה פסוקה [גב] דמין במינו בטל ברובא כגון שנפלו שמונים פסולין לזריקה: ס"ג **דלי שיש בו יין לבן וחלב והטבילו הולבין אחר הרוב.** לא דמי להא דתנן (שבת דף קכ:) סדיו וחלוקו לחין אין מוללין דהכא כיון דהאי לדי יש בו חלב עד דרוב לא מחלחלי מיא ולא דמי לחלב דתנן תגבת דמנח לו מגבת דגברא ונחית וטביל [גג] הולכין אחר הרוב ומה לא היה תלוי [ד] כיון שהטבילו ונתמלא ממי מקוה ורבו המים על היין טיהר ומה תאמר ממרינן (שם דף עז.) כל חמרא לא דרי על חד תלתא מיא ולאו חמרא הוא וכ"ש הכא לליכא חמרא טובא לא בטל ממנו שם יין ולא מהני ליה הכא לחמרא מזיגא מיקרי כדממרינן בפ"ק דמכות [דף ג.] וי"ל דהכא מיירי בחמרא מזיגא לי נמי בחמרא דרפי ואין יכול לקבל רוב מים אלין כל היינות שוין כדממרינן בפרק המולין יין (שבת דף עז.) יין הארון [ה] לחוד דרפי וכן יש לפרש נמוף הערל (יבמות דף פב:) דאמר נתן סלה ונטל סלה כאר על רובו ופי' בקונטרס דמיירי נמי פירות והכא לי ביין מיירי דאמר כאר ולא יין גמור הוא לברך עוה"פ דמברכינן עליו בורא פרי הגפן ולכל דבר ויין הוא טובל ולא מיירי בחמרא דרפי ומיהו ליכא למימר [ה] בשאר מי פירות בר מיין ובפ"ק דמס' מקוואות תניא לה וקאי אשאר משקין ומי פירות והלייר והמוריים והתמד משום [ו] דאמרי: **דלי** [ז] שהוא מלא רוקין גרסינן כאילו לא נטל. שהרוק עב הוא וחוזק בפני המים ואינו בטל במים. ומלא לאו דוקא אלא מילי דבעי למיתני מלא מי רגליה דדוקא הוא דאמעיטן רבותא דלא בעי לבטולינהו דכיון שעברו מי המקוה על פיו ונשקו לאותן שבתוכו נעשו חבור להם וטהר דמי רגליה מין מים כן תני נמי מלא רוקין: **כאילו הן מים.** כלומר לף על פי שמרהיהן חלוק מקלת ממרחה שאר מים לפילו הכי כיון דמין במין מים כן לא בעי רובא לבטולי אלא רוקין אומן כו': **מלא מי חטאת.** הואיל וחן אב הטומאה וחביבי משום קדושתייהו לא בטלין אלא בשיעור: **עד שירבו המים.** אין מלילה עולה לכלי עד שיפסוק מהם יותר ממחציו של כלי כדי שירבו המים הנכנסין על מי חטאת: **מאן שמעת ליה** [טו] **[דאמר רואין אותו כ"י].** [דשמעת ליה] דאמר רואין אותו כאילו הוא שנוי ממרחה שלו: **וקאני.** היכא דאמר מרחה הבלוע [יז] ממרחה המבטל כגון מי חטאת שאין מרחיהן חלוק דקאני ליה למבטל ברובא ולא אמרינן רואין אותו כאילו הוא יין אלא רואין אותו כמין מים ואינו בטל ברובא אלא מין במין בשאינו מינו. פי' בקונטרס כיון דהיכא דקיימינן לטעמא כל כמה דיהיב טעמא לא בטל כי ליכא למיקס נמי למאי מזלזלין בהיסורא למיהדר לבטלן נימא רואין אילו היה מין ושאינו מין היה מין ומינו דליכא למיקס לטעמא ולא תשמע מינה נותן טעם ברוב לאו דאוריי'ת: **ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו.** שהטעם ניכר בו בטעמא מחייב ולקי מן התורה וכי תמר היס לקיס בפיגול ונותר אלא אי מין ומינו דליכא למיקס לטעמא ולא תשמע מינה נותן טעם ברוב לאו דאוריי'ת: **ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו.** כיון דהיכא דקיימינן לטעמא כל כמה דיהיב טעמא השתא נמי לא בטיל [יח] ואפילו הכי היה מין ומינו דליכא למיקס נמי למאי מזלזלין בהיסורי למיהדר [ח] ולבטלן ברוב ניתוח רואין אותו כאילו הוא מים [א] אלא מין בשאינו מינו בטעמא מין במינו בשאינו מינו ברובא ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו דתנן נתערב ביין רואין אותו כאילו הוא מים מאי לאו רואין אותו ליין כאילו הוא מים אי הכי לא רואין אותו לדם כאילו הוא מים אי הכי בטל מיבעי ליה ועוד תניא ר' יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום [ב] אם דיהה מראהו כשר ואם לאו פסול תנאי היא דתניא [ט]דלי שיש בו יין לבן או חלב כאילו הוא מים אי הכי בטל מיבעי ליה ועוד תניא ר' יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום אם דיהה מראהו כשר ואם לאו פסול ורמינהי [ב]דלי שהוא מלא רוקין והטבילו כאילו לא טבל [ג]מי רגלים רואין אותו [ד] כאילו הן מים [ד]מלא מי חטאת עד שירבו המים על מי חטאת מאן שמעת ליה דאית ליה רואין רבי יהודה ואפילו הכי קתני דסגי ליה ברובא אמר אביי לא קשיא

לא בטיל כי ליכא למיקס נמי למאי מזלזלין בהיסורי למיהדר [ה] ולבטלן ברוב ניתוח רואין אילו היה מין ומינו הא יש בו היכר טעמא השתא נמי לא בטיל [ו] היה מין ומינו הא יש בו היכר טעמא השתא נמי לא ניבטל עד דרבה עליו כל כך כשיעור ביטול של מין ומינו: **מאי לאו רואין לאומו יין כאילו מים הוא.** ומה מלאה דם היה ניכר בהן כאר אלמא מע"ג דמין במינו הוא לענין ביטולו [ז] לחזותא לא ממרינן ליבטל ברוב אלא מלאין מלאין היה כמין בשאינו מינו: **לא רואין לאומו לדם כאילו הוא מים.** ופסיל דבטיל ליה ברובא הואיל ובתר חזותא אזלינן והכא ליכא למיקס עליה דמילתא בטיל ברובא: **רבי יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום.** לקמן מייתי לה לכולה מסנה [ח]: **דלי.** טמא: **שיש בו יין לבן או חלב.** שאין מרהיהן ניכר בתוך המים: **והטבילו.** ובקמר ר' יהודה הואיל ואילו יין אדום הוא ברובא ממילא בטיל ואין מלילה עולה לכלי זה אלא שם כן שפך מהן עד שירבו ליכנס לתוכו ממי המקוה כדי להפקיע כל מרחה היין הימנו השתא נמי כשהוא לבן רואין אותו כאילו היה אדום שאין מרחה היין ניכר בתוכו ואפילו הכי לא בטיל ברובא אלא מין במינו כמאן דאמרי לעיל [ט] יין נתערבו במי רגלים אחרים רואין אותן כאילו הן יין במים כו' כל"ל [י] שנו ואקמר היכא כר' כל"ל וסל"ח [ש"מ] [יא] לבטל [ש"מ. ובכתה"י כלפנינו] [יב] כ"ל נבטיל [צ"ק]: [יג] נמ"ח נוסף ברובא: כ] כ"ל בשאינו [שמכ"י]. [ונכ' ולגמ קומיכון] [צ"ק]: [א] כ"ל לשון הלזול [ש"מ וב"ש]. וגי' כ"ק ואע"פ שלא הזכיר בקונטרס אין לפרש שנקשה כו'. ופי' מ"ש שלא הזכיר בקונטרס הא דכתבו התוס' ואפ' מלמדך שבטל המקוה ומדבני הכי' שבש"מ מבואר לעיל דאזלינן אזלוז בפרק"ש קמ קשיל ליה: [ב] פסול כמו שהמים פסולין לזריקה דמין במינו בטל ברובא כל"ל [ח"ב] [ג] כמ"ל בשמנ"י: [ד] כ"ל אותן [ב"ש]: ה] כ"ל למהר [כתה"י, ד"ה ושמכ"י]: ו] אילו מין ושאינו מינו היו, יש בו כו' [כתה"י] ז] ביטולא משום דחזותא דדם ויין הדא הוא והוי כמין במינו והיה ראוי שיהא בטל ברוב לא אמרינן כו' כ"ל [ש"מ]: ח] מכלן ועד ש"ס תנאי הל"מ [שמכ"י, צ"ק ושה"ק. וכ"ג מכתה"י]. ולגמ בסמ"ג שכתב לסדר הזיכיונים מסופר ומסורס ש"ס: ט] כ"ל מדעגו [ש"מ-ג]: י] בכתה"י וכ"ש קאמינא: יא] כאילו הוא יין אדום גרסינן כ"ל [ש"מ]. [וכ"ק מתקון]: יב] בס"מ נוסף חיירן: יג] כ"ש גורם נגמ' מלא מי רגלים [צ"ק]: יד] כ"ל אותן [ש"מ]: טו] ליה דאית ליה רואין אותו גרסינן. ר' יהודה היא דשמעינן ליה כו' כ"ל [כתה"י וש"מ]: טז] שלו ואקמר היכא כר' כ"ל וסל"ח [ש"מ]: יז] כ"ל לבטל [ש"מ. ובכתה"י כלפנינו]: יח] כ"ל נבטיל [צ"ק]: יט] נמ"ח נוסף ברובא: כ] כ"ל בשאינו [שמכ"י]. [ונכ' ולגמ קומיכון] [צ"ק]: [א] כ"ל לשון הלזול [ש"מ וב"ש]. וגי' כ"ק ואע"פ שלא הזכיר בקונטרס אין לפרש שנקשה כו'. ופי' מ"ש שלא הזכיר בקונטרס הא דכתבו התוס' ואפ' מלמדך שבטל המקוה ומדבני הכי' שבש"מ מבואר לעיל דאזלינן אזלוז בפרק"ש קמ קשיל ליה: [ב] פסול כמו שהמים פסולין לזריקה דמין במינו בטל ברובא כל"ל [ח"ב] [ג] כמ"ל בשמנ"י: [ד] כ"ל אותן [ב"ש]: ה] כ"ל למהר [כתה"י, ד"ה ושמכ"י]: ו] אילו מין ושאינו מינו היו, יש בו כו' [כתה"י] ז] ביטולא משום דחזותא דדם ויין הדא הוא והוי כמין במינו והיה ראוי שיהא בטל ברוב לא אמרינן כו' כ"ל [ש"מ]: ח] מכלן ועד ש"ס תנאי הל"מ [שמכ"י, צ"ק ושה"ק. וכ"ג מכתה"י]. ולגמ בסמ"ג שכתב לסדר הזיכיונים מסופר ומסורס ש"ס: ט] כ"ל מדעגו [ש"מ-ג]: י] בכתה"י וכ"ש קאמינא: יא] כאילו הוא יין אדום גרסינן כ"ל [ש"מ]. [וכ"ק מתקון]: יב] בס"מ נוסף חיירן: יג] כ"ש גורם נגמ' מלא מי רגלים [צ"ק]: יד] כ"ל אותן [ש"מ]: טו] ליה דאית ליה רואין אותו כאילו הוא יין אדום. הכא ולקמן מייתי לה לכולה מסנה [ח]: **דלי.** טמא: **שיש בו יין לבן או חלב.** שאין מרחיהן ניכר בתוך המים: **והטבילו.** ובקמר ר' יהודה הואיל ואילו יין אדום הוא ברובא ממילא בטל ואין מלילה עולה לכלי זה אלא שם כן שפך מהן עד שירבו ליכנס לתוכו ממי המקוה כדי להפקיע כל מרחה היין הימנו השתא נמי כשהוא לבן רואין אותו כאילו היה אדום שאין מרחה היין ניכר בתוכו ואפילו הכי לא בטיל ברובא אלא מין במינו כמאן דאמרי לעיל [ט] יין נתערבו במי רגלים אחרים רואין אותן כאילו הן יין במים כו' כל"ל [י] שנו ואקמר היכא כר' כל"ל וסל"ח [ש"מ] [יא] לבטל [ש"מ. ובכתה"י כלפנינו] [יב] כ"ל נבטיל [צ"ק]: [יג